

ΤΑ ΝΕΥΡΟΣΠΑΣΤΑ

Σκέψεις και έντυπώσεις.

Τόσα πράγματα εγγράφησαν διὰ τὰ νευρόσπαστα τοῦ Χόλδεν καὶ ἐν τούτοις δὲν ἐγγράφη τίποτε. "Οἱ ἐπῆραν μόνον τὴν μίαν ὄψιν τοῦ θέματος καὶ ἐνόμισαν ὅτι εἶπαν τὴν τελευταίαν λέξιν. Ἄλλὰ καὶ τὸ θέμα καὶ τὸ θέμα εἶνε βεβαίως ἄξιον καὶ περισσοτέρου λόγου καὶ περισσοτέρας προσοχῆς. Ἄλλως τε προτιμῶ νὰ ἐνασχοληθῶ πάλιν μὲ τὰ νευρόσπαστα παρὰ μὲ τὸν κ. Κραζίνην.

"Επειτα ἡ διαφορὰ δὲν εἶνε μεγάλη. Ὁ μικρόκοσμος αὐτὸς τῶν νευροσπάστων δὲν εἶνε ὁ μεγάλοςκοσμος τῶν ἀνθρώπων; Ἡ Τύχη εἶνε ὁ Χόλδεν τραβᾷ τοὺς ἀδιοράτους σπάγγους τῶν περιστάσεων καὶ ἀνακλόγως πρὸς τὸ ἔλκον σε νῆμα σηκώνεσαι, κάθεσαι, γελᾷς, ἀναπνέεις, χορεύεις, κατεδάξεις τὰ μούτρα σου, ἀνεγείρεσαι εἰς ὕψος ἢ διακλύεσαι εἰς ἀμορφη τεμάχια σκελετοῦ μὴ δυναμένου διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ θελήσεως νὰ συγκρατήσῃ τὰ διακρούοντα ῥάχη τῆς ὑπάρξεώς του.

Τί ἀληθινὴ δημιουργία! Βεβαίως ὁ Ἄγγλος αὐτὸς πρέπει νὰ ἔχη ζύλου ὑπομονὴν διὰ νὰ δυνήθῃ ν' ἀναγάγῃ εἰς τόσον ὕψος τελειότητος τὴν τέχνην του, τῆς διδασκαλίας τῶν ζώλων. Καὶ ἰδοὺ ἡ διαφορὰ αὐτοῦ πρὸς τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς καθηγητάς μας: Ἐκεῖνος εἶνε ἱκανὸς νὰ διδάσκη καὶ ζύλα, ἐνῶ αὐτοὶ εἶνε ἄξιοι μόνον διὰ νὰ σχίζου ζύλα καὶ νὰ δίνου ζύλο.

"Ὅσον βλέπω ἀνελλισσομένην ὄλην τὴν καλλιτεχνικὴν καὶ προνοητικῶς εὐφυστάτην διάταξιν τῆς μεθοδικωτάτης ἐπινοήσεως του σκέπτομαι ὅτι ἂν ἦλην ὑπουργὸς τῆς παιδείας θ' ἀντήλλασσα πρὸς αὐτὴν ὅλον τὸ σύστημα τῆς κατωτέρας, μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεώς μας.

Εἶνε τὸ μόνον θέμα, ὅπερ ἠδύνατο καὶ ἔπρεπε νὰ κάμῃ ἐπιτυχὴ ἀνταγωνισμὸν πρὸς τὰ ἑλληνικά μας θέατρα. Νομίζω, ὅτι οἱ ἠθοποιοὶ μας θὰ ἔκαμναι πολὺ καλλίτερα ἂν ἀντὶ νὰ παριστάνου παρίσταντο ὡς θεαταὶ εἰς τὰς παρστάσεις τῶν ἀξιολόγων τούτων νευροσπάστων.

Εἰς τὸ ἐξῆς πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ συνήθης φράσις περὶ τῆς ἀκαμψίας καὶ τῆς ἀδεξιότητος: «Περπατεῖ σὰ νευρόσπαστο, κινεῖται σὰν ἀνδρείκελο». Εὐρίσκω ὅτι θὰ ἐπῆγαιναν πολὺ καλλίτερα εἰς τὸν κ. Δαβίλαν, τὸν κ. Ἀλεξιάδην ἢ τὸν κ. Πετράλιν τὰ σκέλη τῶν ζυλίων αὐτῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ὄχι μόνον κινεῖνται καὶ περιπατοῦν ἀλλὰ καὶ τρώγου καὶ πίνου καὶ χορεύου καὶ πίζου μουσικὴν φυσικώτατα καὶ τεχνικώτατα, πολὺ καλοκατεθραμμένα νευρόσπαστα. Ὅλα δὲ αὐτὰ χωρὶς νὰ ζοῦν ἐνῶ ἴσα ἴσα ἐν Ἑλλάδι διὰ νὰ ζήσῃ κανεὶς ἢ πρὶν νὰ γίνῃ νευρόσπαστο.

Ἄλλὰ ἐλησμονήσαμεν. Καὶ αὐτὰ τὰ νευρόσπαστα τοῦ Χόλδεν ζοῦν... τὸν κύριόν των.

Δὲν ἠξέυρω ποῦ θὰ φθάσῃ αὐτὴ ἡ τελειοποίησις. Πιστεύω ὁμῶς ὅτι ἀπὸ τώρα ἠμποροῦσε νὰ τὰ βάλῃ νὰ ἐκδώσου κανὲν Φυσικὸν Δίκαιον ἢ νὰ γράφου κανὲν ἄρθρον εἰς τὴν "Ὠρην.

Ἀφοῦ κατορθόνου ἀκόμη νὰ εἶνε καὶ προκλητικά! Προχθὲς ἔμεινα ἔκθαμβος πρὸ τῆς ὡς μελετημένης ἐκκυλιστρίας ἐλευθερικωτάτης ἀνυψώσεως τοῦ φορέματός της ὑπὸ μιᾶς ζυλίνης ὀρηχστρίδος. Εὐτυχῶς μεταστραφεὶς εἶδα ταυτοχρόνως τὴν κνήμην μιᾶς διαβαινούσης μεταξὺ τῶν καθισμάτων ἀθηναίας γνωρίμου μου καὶ ἑθεραπεύθην ἀμέσως ἀπὸ τὴν στιγμιαίαν ἑξαψίν μου.

ΚΡΑΚ

ΑΦΙΣΤΕΙΣ

Οἱ εὐζωνοὶ καὶ πάλι μαζεύοντ' ἐδῶ πέρα, μὴ τὸ γιατί κανένας καλὰ καλὰ δὲν ξέρει. Καμπόσοι λέν πῶς θὰ ἔλθου νὰ διώξου τὴ χολέρα καὶ ἄλλοι μήπως γίνῃ κανένα ντραβέρι. Ἄλλὰ ἐγὼ νομίζω πῶς θὰ μᾶς ἔλθου ἔτσι νὰ φᾶν καὶ ἴσθην Ἀθήνα κανένα κοκορέτσι.

Μαζὶ μὲ τοὺς εὐζωνοὺς θὰ ἔλθῃ σὲ κομμάτι καὶ ὁ ξακουσμένος Μπένσης ὁ καὶ Εἰσαγγελεὺς μ' ἐκείνη του τὴ μύτη, τ' ἀγριωμένο μάτι, καὶ ὄσονόπω φθάνει ἐδῶ καὶ ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς βασιλίσσης καὶ τῶν βασιλοπαίδων, μετὰ τοῦ Χατζηπέτρου καὶ ὄλων τῶν λακέδων.

Μᾶς ἔρχονται ἀκόμη καὶ νέοι τραπεζῖται, μὲ σχέδια μεγάλα καὶ τσέπη ἀδειανή, μᾶς ἔρχονται ἀκόμη καὶ ὀλίγοι λωποδύται, γιατί θαρρῶ δὲν φθάνου αὐτοὶ οἱ τωρινοὶ. Μᾶς ἔρχεται καὶ πάλιν ἡ καθεμιὰ φαμίλια καὶ μόνον ὁ Δὲ-Κάστρος συγγράφει ἴσθην Μαρσίλια.

Τῆς φίλης πρωτευούσης ὁ πληθυσμὸς αὐξάνει, παντοῦ ομάδες ξένων καὶ περιηγητῶν, καὶ ἕνας σπουδαῖος Γάλλος ἐντὸς ὀλίγου φθάνει, διὰ ν' ἀναμορφώσῃ τὸν νέον μας στρατόν, καθὼς ἀνεμορφώθη καὶ τὸ Ταχυδρομεῖον, καθὼς θ' ἀναμορφώσου καὶ τὸ Φρενοκομεῖον.

Καὶ οἱ βουλευταὶ τοῦ Βόλου καθὼς καὶ οἱ τῆς Λαρίσης ἐπὶ πτερῶν ἀνέμου εἰς τὰς Ἀθήνας φθάνου, νὰ δοῦν τῶν νευροσπάστων τοῦ Χόλδεν τὰς κινήσεις, ποῦ ἔστι καὶ ἂν ὄλη ὁ κύριος των νάνου. Μᾶς ἔρχονται καὶ τούτοι, μᾶς ἔρχονται καὶ ἐκεῖνοι, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ξέρει τί διὰβλο θὰ γίνῃ.

SOURIS

BIBLIA

Καλλίστον ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα, ὅποια σπανίως βλέπουσι τὸ φῶς ἐν Ἑλλάδι, ἔχομεν ν' ἀναγγεῖλωμεν καὶ ἡμεῖς, τελευταῖοι τῶν λοιπῶν συναδέλφων. Εἶνε τὸ ἔργον ἐκδοθὲν Στρατιωτικὸν σύστημα τῶν κυριωτέρων τῆς Εὐρωπαϊκῆς κρατῶν, μεταφρασθὲν ἐξ ἀνεκδότου γαλλικοῦ συγγράμματος, τυπωθὲν δὲ ἀπάνῃ τῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, δι' ἣν καὶ κυρίως προώριται. Ἡ πρόθεσις τῆς ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου ὑπῆρξεν ἀρίστη, ὑπαγορευθεῖσα ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ προβλεπτικοῦ πνεύματος, τῆς ἐργασίας τοῦ ὁποίου περίβλεπον παρέχει δεῖγμα ἡ καλλίστη κατάστασις τῆς μοναδικῆς στρατιωτικῆς σχολῆς μας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Πάνου Κολοκοτρώνη, ὅστις παρέσχε καὶ τὸ χειρόγραφον τοῦ ἐν λόγῳ συγγράμματος. Δὲν δυνάμεθα δὲ ἢ νὰ ἐπικροτήσωμεν αὐτὴν, βέβαιον ὅτι θὰ ἔχη καὶ ἀνώτερα τῶν προσδοκωμένων ὠφέλιμα ἀποτελέσματα.

Ἐξεδόθησαν τὸ β' ἤδη Ὑπαλλήλου πάργα: Μπούμπουλίνα καὶ Ἀρκάδιον ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Ἀνδρικοπούλου, ἐλεγκτοῦ παρὰ τῷ τελωνεῖῳ Πειραιῶς.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. ΑΝΤΩΝΑΚΗ

Τὸ μοναδικὸν ἴσως ἐν Ἀθήναις παντοπωλεῖον, ὅπερ συνενώνει τὴν καθαριότητα, τὴν ἀφθονίαν, τὴν καλὴν ποιότητα τῶν εἰδῶν καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν. Κεῖται ἤδη ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Δημοπρατηρίου πλουσιώτατον, εὐρύτατον καὶ περιποιημένον ὡς σαλόνι, ἀξιούμενον τῆς τακτικῆς πλατείας ὄλων ὅσοι ἠξέυρου νὰ διακρίνου τὸ καλὸν πρᾶγμα. Πλημμυρεῖ ἰδίως εἰς ὀρεκτικά, χαβί-ἀριζ, λάδια, τυριά, κονσέρβαις κλπ.